

Από το 2001 κι εντεύθεν η 11η Σεπτεμβρίου έχει συνδυασθεί άρρηκτα με μία λέξη: Τρόμος. Όσα συνέβησαν εκείνη την ημέρα στη Νέα Υόρκη και - κυρίως - όσα ακολούθησαν σε όλον τον κόσμο είχαν τον τρόπο για μόνιμη επωδό, αφετηρία και κατάληξη. Τα τρομοκρατικά και τρομολαγνικά πλάνα και πρωτοσέλιδα μπήκαν στα σπίτια όλου του πλανήτη και φώλιασαν στις συνειδήσεις, όπως κατακάθεται το χώμα μετά το ποδοβολητό. Όπως σωριάστηκαν οι δίδυμοι πύργοι στο σημείο μηδέν.

ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ την ημέρα εκείνη δεν κατέρρευσαν μόνο οι δύο πύργοι ή η ιδέα των «απρόσβλητων» ΗΠΑ αλλά και το σκηνικό που είχε διαμορφωθεί στα τέλη του 20ού αιώνα, καθώς και η όποια αίσθηση ασφάλειας είχαν οι πολίτες της οικουμένης στο ξεκίνημα της νέας χιλιετίας. Κατέρρευσε ότι είχε απομείνει από έναν κόσμο αθωότητας και μπήκε οριστικό τέλος στην ψυχροπολεμική εποχή. Τώρα πια ένας νέος εχθρός έκανε την εμφάνισή του. Ένας εχθρός ομικλώδης, απροσδιόριστος, θαμπός και γι' αυτό ιδανικός για τους επί γης εξουσιαστές.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ από την ημέρα εκείνη είμαστε όλοι ύποπτοι. Ο οποιοσδήποτε μπορεί να είναι τρομοκράτης στα μάτια κάποιου άλλου εξαιτίας της διαφορετικής του καταγωγής ή αντίληψης ή ακόμη κι επειδή επισκέπτεται «παράξενες» διευθύνσεις στο διαδίκτυο ή σκέπτεται διαφορετικά. Το σημαντικό είναι ότι οι διάφορες (μουσικές ή μη) υπηρεσίες έχουν έκτοτε το άλλοθι να ελέγχουν τους πάντες και τα πάντα - ακόμη και τα προσωπικά δεδομένα - κι η περίφημη ελευθερία της έκφρασης έχει δεχθεί ανεπανόρθωτο πλήγμα κι ουσιαστικά δεν υπάρχει. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Τζούλιαν Ασάντζ, που βα-

Κοσμο**ΠΟΛΙΤΙΚΑ**

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου



11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Η ημέρα που ο τρόμος μπήκε στα σπίτια μας

φτίσθηκε τρομοκράτης επειδή αποκάλυψε τι γίνεται πίσω από τις κουρτίνες...

ΤΑ ΜΜΕ έχουν πολύ μεγάλο μερίδιο σ' αυτό το γαϊτανάκι του τρόμου, καθώς στην μιντιακή λογική «το δράμα πουλάει». Δώσ' του κλάμα και πάρ' του την ψυχή. Κάπως έτσι ξεπήδησαν και στην κοινωνία τα εκφυλιστικά συμπτώματα. Λίγο θρίλερ από δω, λίγες ειδήσεις από 'κει, βάλε και μερικούς σκοτωμούς στο ηλεκτρονικό παιχνίδι κι όλα παίρνουν τον τρομακτικό τους δρόμο.

ΟΙ ΕΚΑΣΤΟΤΕ εξουσίες είχαν πάντοτε για εργαλείο τον φόβο. Σε μία παγκοσμιοποιημένη εποχή χρειαζόταν ένα πιο δυνατό σοκ, ο τρόμος. Πασπαλισμένος με θρησκευτικές και φυλετικές διαφορές για να προσελκύει μεγαλύτερες μάζες. Σερβιρίσθηκε κατά συρροή και για χρόνια, μέχρι να «ποτίσει» τα εύθραυστα

μυαλά. Μετά βγήκαν στο σεργιάνι άλλες τρομοκρατικές θεωρίες (όπως η συντέλεια του κόσμου στο τέλος του 2012) για την ψυχαναγκαστική γυμναστική των πολιτών. Μέχρις ότου οι κοινωνίες αντίκρυσαν τον πραγματικό εφιάλτη...

ΑΠΟ ΤΟ 2008 κι έπειτα η τρομοκρατία έχει περάσει σε άλλη σφαίρα, έχει γίνει οικονομική. Οι παγκόσμιες αγορές, οι διεθνείς οίκοι, οι διάφοροι οργανισμοί, τα κράτη κι οι συμμαχίες έχουν νίξει τον καθημερινό άνθρωπο που χαροπαλεύει να πάρει μία ανάσα στη δίνη της κρίσης, των περικοπών, της λιτότητας και των μέτρων. Τι κι αν ο «ελεύθερος κόσμος» νίκησε ξανά κι οι διάφοροι Μπιν Λάντεν, Σαντάμ Χουσεϊν και Μουαμάρ Καντάφι δεν ζουν πια; Ο κοσμάκης έχει πλέον να αντιμετωπίσει την καθημερινή τρομοκρατία της επιβίωσης.

ΤΑ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ που κάποτε ασφουκτούσαν με τη λέξη «τρόμος», έχουν βρει πιο επίκαιρες λέξεις να εκφράσουν αυτόν τον τρόπο στην σημερινή, οικονομική του, διάσταση: κρίση, χάος, μνημόνιο, τρόικα, μέτρα, λιτότητα, κλπ. Αυτή είναι η νέα τρομακτική εποχή που διανύουμε. Κι η αφετηρία της ήταν ουσιαστικά η 11η Σεπτεμβρίου 2001.

ΠΟΡΕΥΟΜΑΣΤΕ με οδηγό τους στίχους του Έλληνα ποιητή του 6ου π. Χ. αιώνα, Θέογνι: «Ανήρ δεδμημένος ούτε τι ειπείν ούθ' έρξαι δύναται, γλώσσα δε δέδεταί» (Ο άνθρωπος που η φτώχεια τσάκισε, αυτός δεν μπορεί να μιλήσει ούτε να κάνει τίποτα, τού 'ναι δεμένη η γλώσσα). Στίχοι που τείνουν να γίνουν οικτρή πραγματικότητα σήμερα που ο τρόμος κι η φτώχεια έχουν στήσει τρελό χορό στην πλάτη των κοινωνιών. Ίσως, μάλιστα αυτός να είναι κι ο στόχος...

Η ΑΛΕΚΑ Παπαρήγα είπε πως το «μνημόνιο πέτυχε». Προφανώς, κάπως έτσι πέτυχε κι η επιβολή του τρόμου που ξεκίνησε πριν από έντεκα χρόνια. Ήταν πράγματι ένα χτύπημα της Αλ Κάντα ή ένα καλά σχεδιασμένο κι εκτελεσμένο σχέδιο εκ των έσω, όσα είδαμε εκείνη την ημέρα στη Νέα Υόρκη; Καθένας μπορεί να διαμορφώσει την άποψή του παρακολουθώντας τα σχετικά βίντεο. Έτσι κι αλλιώς το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο. Η παγκόσμια επιβολή του τρόμου. Γιατί από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ο τρόμος μπήκε στα σπίτια μας. Και στρογγυλοκάθισε...

Υ.Γ. Το πιο... τρομακτικό με την 11η Σεπτεμβρίου είναι που ο κόσμος πίστεψε ότι ένας γενειοφόρος παπούλης μπορούσε να σκορπίσει τον όλεθρο από μία σπηλιά... Κι ότι δεν μπορούσαν να τον εντοπίσουν!

Αποφάσεις

Στην Ελλάδα κανένας δεν βάζει χέρι (ή δίνει πόδι) στους δημόσιους υπαλλήλους (ένστολων και μη). Είναι οι επίσημοι αγαπημένοι κηφήνες που μπορεί να κατατρώνε τα σωθικά του κράτους, αλλά υπηρετούν πιστά το πελατειακό κοιμητικό σύστημα και προσφέρουν τα μέγιστα στην αέναη διατήρησή του. Το παράξενο μάλιστα της υπόθεσης είναι ότι ενώ στην πλειοψηφία τους διορίστηκαν (με ρουσφέτι) από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, έχουν θερμότατη υποστήριξη από τα κόμματα της Αριστεράς και της Άκρας Δεξιάς. Κι ενώ προσλήφθηκαν ρουσφετολογικά σήμερα διεκδικούν «τα δικαιώματά» τους. Ποια δικαιώματα, αυτά που τσαλαπάτησαν με την ρουσφετολογική τους πρόσληψη;

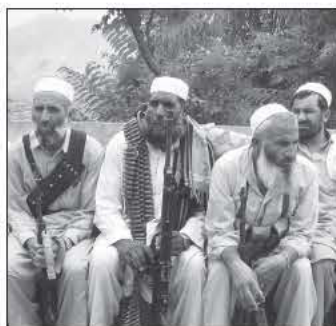
Όλα τα όνειρα έχουν ένα τέλος. Κι έρχεται σήμερα η τρόικα και ζητά απολύσεις. Όχι εφεδρείες κι αηδίες, αλλά απολύσεις και περικοπές. Αφού εσείς φοροδιαφεύγετε θα πάρουμε τα λεφτά από αλλού. Το άκουσαν οι τρεις καμπαλέρος αρχηγοί και κοντοστάθηκαν. Τώρα πως θα το σερβίρουμε αυτό; Κάτσε να πούμε ότι διαφωνούμε και σε τρεις ημέρες πάλι εδώ θα είμαστε. Σήμερα, λοιπόν, θα ξανασυνατηθούν οι τρεις αρχηγοί για να «αποφασίσουν» τα αποφασισμένα της τρόικας...

Ξαφνικός έρωτας

Στο μεταξύ καταφθάνουν, μας λένε, αισιόδοξα μηνύματα από την Ευρώπη. Οι εταίροι (κι οι εταίρες) συμπάθησαν τον Αντώνη Σαμαρά και ξαφνικά συμπονούν τον ελληνικό λαό κι αναγνωρίζουν τις θυσίες του. Μα τόση πειστικότητα έχει ο Αντώνης; Στην Ελλάδα δεν μπόρεσε να πείσει ούτε το 30% των ψηφοφόρων. Τι σχέση έχουν οι εκλογές; Οι μνημονιακές δυνάμεις με το ζόρι σχημάτισαν κυβέρνηση. Η κυβέρνηση αυτή κινείται σε κινούμενη άμμο πριν ακόμη ανακοινώσει το πακέτο των μέτρων κι αν πέσει αποχαιρέτα το το μνημόνιο που ήξερες... Πρέπει, λοιπόν, οι εταίροι (κι οι εταίρες) να στηρίζουν τους δικούς τους ανθρώπους, αυτούς που πάνε να κάνουν τη δουλειά, εξού κι ο ξαφνικός έρωτας με τον Αντώνη Σαμαρά και την κυβέρνησή του.

Αγρότης

Πολύτεκνος αγρότης με κόκκινη Ferrari. Και που είναι το παράξενο; Κάποτε πήγαινε στο κτήμα με το γαϊδουράκι, τώρα με το αυτοκίνητο που έχει για σήμα το αλογάκι! Παρ' ότι όμως είναι πολύτεκνος το αυτοκίνητο είναι διαθέσιμο. Λογικό. Στη μία θέση ο οδηγός και στην άλλη οι πατάτες! Που χώρος για παιδιά...



ΤΑΛΙΜΠΑΝ

ΕΙΠΑΝ:
Θα κάνουμε ότι μπορούμε για να απαγάγουμε ή να σκοτώσουμε τον πρίγκιπα Χάρι.
ΔΕΝ ΕΙΠΑΝ:
Γυμνό ή ντυμένο...



ΟΛΙ ΡΕΝ

ΕΙΠΕ:
Η Ελλάδα έχει κάνει σημαντικά βήματα.
ΔΕΝ ΕΙΠΕ:
Η Ελλάδα έχει κάνει σημαντικά... βλήματα!



ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ... «ΛΕΝΕ ΤΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ»
Ο... Ελληνάρας και το ticketek